

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdaje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljskih izhaja prvo izdaje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21—
Za samo večerno izdaje „ 12—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drohno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Gođnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 19. Vojni minister je dobil brzozjavko od generala Blanco o kapitulaciji Santiago de Cuba.

London 19. Reuterjeva pisarna javlja iz Manile: Vodja ustašev, Aguinaldo, sodi, da mu bode težko vzeti Manilo radi nje močnih utrdob. Amerikani pričakujejo popolnjenje podkrepjen in prično operacije najbrže v septembru, ko minejo deževja in velika vročina. V Manili je pomanjkanje na moki, koruze in mesa pa je še za mesec.

Washington 19. Predsednik Mae Kinley je izdal državni akt z odredbami za upravo pokrajine Santiago de Cuba. Ta dokument obseza pooblastila in ukaze za admirala Shafterja kakor tudi proglas na prebivalstvo tega obsežja, v katerem so označeni nameni ameriške vlade. Proglas povdarja formalno priredbo nove politiške oblasti in zagotavlja prebivalstvu absolutno varnost osebe in lastnine kakor tudi zadostnih pravnih in zakonitih pravic. Vsa pristanišča in tržišča, ki so sedaj v oblasti vojske in mornarice Amerikanov, bodo odprta trgovini vseh nevtralnih narodov za take predmete, ki niso vojna kontrobanda. Plačevati bode carino, ki je bila v navadi dosedaj. Najvažnejša sprememba za Santiago de Cuba je znižanje tarifa carine na blago takih ladij, ki vozijo več, nego 2000 ton. In sicer je tarifa za tono od 1 dolarja na 20 centov.

Dunaj 19. Danes je prišel na Dunaj angleški državnik lord Rosebery.

Dunaj 19. Konferenca mej ministerskim predsednikom grofom Thunom in odposlanci nemške katoliške ljudske stranke so se zaključile. V kolikor se glasi, je bil konferenci ta namen, da odposlanci katoliške ljudske stranke spoznajo temeljne črte, izdelane od vlade za rešenje jezikovnega vprašanja na Češkem in Moravskem, kakor tudi odredbe, katerih se hoče vlada poslužiti za bodoče.

Dunaj 19. Današnje konference med ministerskim predsednikom grofom Thunom in zastopniki nemške katoliške ljudske stranke so se udeležili predsednik zbornice poslancev dr. Fuchs, baron Dipauli in dr. Ebenhoch. Konferenca je trajala 2 uri.

Dunaj 19. Grof Thun je baje naprosil zastopnike nemške katoliške ljudske stranke, naj varujejo strogo tajnost o pogovorih, ki so se doveli danes do zaključka. Ne potrja se vest, da je rešeni stranki prisojena uloga posredovatelja med vlado in opozicijo.

Varšava 19. Danes je bil tu grozen vihar, ki je povzročil mnogo škode. Hkratu se je usula na mesto toča, katere posamična zrna so bila kakor jajca debela. Nekaj oseb je bilo ubitih in ranjenih od strele.

London 19. Iz Pekinga (Kitaj) javljajo, da je ruski zastopnik privolil, da se najme posojilo za raztegnjenje železnice Tienčin-Kvang, toda pod pogojem, da obljubi kitajska vlada, da ne vzame nikake hipoteke na to železnico ter da je nikdar ne proda kaki tuji vlasti.

Pariz 19. Povodom razprave proti Zoli v

Versaillesu je bilo vsega ukup zaprtih 27 oseb. 7 so jih obdržali v zaporih, druge so izpustili na svobodo.

Pariz 19. Govori se, de je Zola pobegnil. Odšel je iz svojega stanovanja ob 6. uri zjutraj in se ni povrnil do večera. Govore da je odšel v Genevo (v Švici).

Geneva (v Švici) 19. Tu so bili veliki izgredi povodom štrajka delavcev na stavbah. Prišlo je tudi do spora s policijo. Mnogo inozemskih anarhistov je nadzorovanih policijski in se izzenejo.

Sunderland (Angleško) 19. Sinoči ob 10. uri je navstal ogenj, ki je v kakih treh urah uničil tri glavne ulice mesta. Nevarnost je, da se ogenj razširi po vsem mestu, kajti gasilec je delo zelo otežkočeno vsled grozne vročine, ki se širi s puzorišča. 30 poslopij je že uničenih. Že dosedanja škoda se ceni na deset milijonov mark.

Shod „Krščansko-socijalne zveze“

v Dolini 13. julija 1898.

(Dalje.)

Gospod dekan Kompare je nadaljeval svoj govor:

V kratkem sem vam narisal položaj človeške družbe v raznih slojevih, strokah in stanovih. Razvidno je, da je človeška družba bolna, da trpi. Razni duhoviti možje, ki so spoznali bol človeštva, bi radi ozdravili isto. Med drugimi so tudi socijalni demokratje. Njih nauki pa, katere sem zgoraj označil na kratko, niso gotovo pravo zdravilo.

»Ptiča vam dovajam«, je rekel, »samo nekoliko ostreljenega, toda ne mnogo.«

»Hem?« je vprašal Gobar.

»Kaj — hem?... Vašega Janka sem privel, ki mi je hotel nocej po noči vkrasti konja ter je dobil par svinčenih zrn.«

»A potepin!... Kje pa je?..«

»Sedi v sanel na cesti.«

Starec je stekel s težkimi koraki proti oni strani.

»Konje si kradel županu?« je vprašal starec razjarjeno.

»Zakaj bi ne kradel? Kradel sem.«

»Toda ni se mu posrečilo,« je segel vmes Grohovski. »Za to pa je imel več sreče, ko je ukradel konje Polžu.«

»Ti si jih ukradel?...« je zavreščal Gobar ter jel obdelavati fanta s pestjo.

»Seveda jaz, toda ne jezite se, oče,« je prosil jokaje Janko.

»Ti razbojnik!... Povej, kdo te je našuntal k temu?..«

»To veste, da Jozel... Mirujte vendar,« je ternal Janko, »ker me je sram pred tujimi ljudmi, da me toliko pretepravate.«

»A ti, čemu si ubogal Jozelna?«

»Ker sem mu dolžan sto rubljev!«

»Kristus Gospod!« je zastokal Gobar ter se zgrabil za lase.

»Nú, nimate uzroka, segati si v lase,« se je oglašil Grohovski. »Vsem skupaj, meni, Polžu in Jozelnu, plačate vsega skupaj tri sto in trideset rubljev. To ni veliko za vas.«

(Dalje pride.)

PODLISTEK.

127

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

Staremu kmetu je bila všeč ta pohlevnost. Prijel je Polža za roko ter rekel z nekoliko dobrohotnejšim glasom:

»Pravim vam: jaz sem kriv! ker tako mi je rekel gospod župnik. Torej tudi prvi prihajam k vam, dasi sem star ter pravim: jaz sem kriv! Toda tudi, kum, ste mi mnogo prizadejali.«

»Odpustite mi vse, kar sem komu učinil žallega,« je rekel Polž, sklonivši se k Gobarjevi roki, »toda, resnica, jaz niti ne pomnim, s čem bi bil vas poškodoval?«

»Nú, Bog, naš Oče nebeški, vas je hudo obiskal radi tega pravim: jaz sem kriv! Toda mogoče vam je bilo takrat pred cerkvijo, ko si je pokojnica (Bog ji daj večni mir!) kupila svilnat robec, postaviti pol litra dobro srečo, ne pa tako ošabno odgovarjati meni staremu...«

»Ha!... resnica, da sem se ustil po nepotrebem.«

»Tudi z Nemei ste se bratili brez potrebe,« je omenil Gobar. »Andrejček je celo pil ž njimi (ali pomnite, takrat, ko so jeli staviti hiše), a vi pa ste molili ž njimi...«

»Ne, samo kučmo sem snel. Bog je vendar jeden, njihov in naš.«

Gobar se je popraskal za ušesom.

»Tako sicer pravijo, da je jeden,« je odvrnil.

»Toda jaz pravim, da njihov Bog mora biti drugačnejši, ker je treba moliti ga po nemški... Toda vse to,« o teh besedah je nakrat spremenil glas, »je minilo, ter se ne vrne več. Gospod župnik mi je dejal včeraj, da imate zasluge, ker niste dali svoje zemlje Nemeem. In resnico je govoril. Stari Hamer je bil že včeraj pri meni ter mi hoče prodati o Kresu svojo pristavo.«

»Mogoče, da je tako!«

»I seveda. Presneti Švabi, o teh besedah še pogrozi starec z roko — »so še pred letom govorili, da nas vse polagoma izpodrinejo od tod. Kaj pa pokojnica?«

»Leži v hlevu.«

»Naj počiva v miru, predno jo pokopljemo v blagoslovljeni zemlji. A tu,« spremenil je Gobar razgovor, »tu sem vam pripeljal iz vasi od nas vseh nekoliko živeža. Tu imate pšena, moke, graha, kos slanine...«

Na cesti se je oglašil, a to pot od gornje strani, topot konjskih kopit in škripanje sanij. Iste so se ustavile poleg dvorišča.

»Kaj, ko bi župnik?...« je vprašal Gobar, pozorno poslušaje.

»Ne to je kmet,« je odvrnil Polž. »Stopinje ima tako težke, kakor župan Grohovski.«

Zares se je prikazal Grohovski.

»A kaj je s teboj, Jožef?« obrnil se je prišlec do Polža.

»Žena mi je umrla...«

»Povedal mi je to včeraj Ivan, toda nisem mu verjel. Vidiš, vidiš!... Kje pa je?... Tukaj...«

Nekaj časa bilo je slišati šepet molitve in tiho ihtenje Polževo. Naposled se je župan obrnil do Gobarja.

Isti so celó jako nevarni obstanku človeške družbe, ker izpodkupujejo temelj človeškemu obstanku. Pogoj obstanku naroda je: čuvati vero in narodnost. A to oboje zametuje socializem. Evo dokazov! Vsled položaja, kakor sem ga o črtal zgoraj, postale so razmere ljudij čisto nove; razmere gnotne in moralne. Začelo je novo mišljenje, novo naziranje. Glavna misel, ki vodi množino sedanjega sveta in urejuje javno in zasebno življenje, ta glavna misel je: materialnost. Ljudje ne vprašujejo po drugem, nego le po dobičku, po telesni koristi. To velja v politiki (načelo močnejšega), v umetnosti in v znanstvu. V ljudskem življenju se pojavlja ta misel v neizmerni lakomnosti za uživanjem in nasitovanjem pohlepnosti. Le poglejte, kaj misli edino in želi gospoda po mestu! Uživanje slastij — in ta misel leze vedno bolj tudi v niže ljudstvo. — Zato socializem, ki uči to, ni nov, ampak on izvaja le v širšem in najširšem pomenu, kar so krivi učenjaki (Hegel, Schopenhauer, Hartman) učili visoke kroge že pred 100 leti. Niže ljudstvo hoče tudi imeti svoj sedež na uživanju, saj smo vsi ljudje, vsi jednaki. Socialisti trde, le telo je in vse je telesno; razvoja telesnih sil treba — duha ni — torej tudi Boga ne!

Socialist Stern pravi: »Svet je ustvaril Boga, ne Bog sveta«. „Bogataši potrebujejo Boga, ne za-se, temveč v to, da zatirajo žnjim ljudi in da jih drže v suženjstvu. Zato je duhovščina poseben razred, da ljudstvu ubija v glavo vero v Boga, da se more isto še na prej zatirati in izsesaviti« (Bebel).

Vera je po mislih socialistov le neki pojav v običnem razvoju — pojav, ki pa zgine z časom popolnoma, ko bode svet urejen po socialnih nazorih. Bebel, glavni pisec socialistički, pravi o kristijanstvu: »Kar je naravnega (dobrega) v kristijanstvu, je iz Budisma«.

»Častenje Dev. Mar. je le nova oblika bogočastenja Venere in Cibele«. Za zdaj, pravijo socialisti, naj bode vera »zasebna stvar«.

Vera zasebna stvar! to se je zadržilo na vseh glavnih shodih socialistov (v Hali in Frankobrodu.)

Kaj pomenja to? To se pravi: Socializem se nič ne briga za vero! Na zadnjih shodih se je reklo tudi, da se brigaj vsak za-se! Nič cerkva, nič duhovnov, nič semenišče — saj je rekel Bebel: »Delavec, ki čisti stranišče, je več vreden, nego teolog«. Šola bodi posilna, brezplačna, brez veronauka!

Socialisti vedo dobro, da kmet ne pojde tako hitro na limanice, in da oni brez kmeta ne morejo do veljave! (Sicilija, gornja Italija, Galicija).

Radi tega kmetu puščajo vero »za zdaj«, kakor je rekel Liebknecht. Počasi že izumrje sama, ker se je ne bode poučevalo nikjer.

Grozno je omenjati, kaj socialisti uče o Kristu. Trdé, da je bil prost človek, ne Bog, fanatičen prostak, katerega Mohamed nadkriljuje visoko. Njegova cerkev, katero je ustanovil, da je zatiralka ubozih in podpirateljica bogatašev. — Vsacemu nas pa je znano, da je Kristus Bog ljubezni, učitelj ljubezni. »Ljubi Boga — ljubi bližnjega«, to je ves zakon in proroki. Njegova cerkev je učiteljica resnice, oznanjevalka bratske enakosti in ljubezni. Ona je dvignila svet iz moralne gnjilobe. Kristijanstvom se le porodilo se je osebno pravo. V paganstvu je bilo nad tri četrtine ljudi sužnjih; žena je bila sužnja možu. Cerkev se leje razbila okove suženjstva, dvignila čast žene; ni bilo zavodov, ne bolnišnic, ne hiralnic za ubogo, trpeče človeštvo, dokler jih ni ustanovila cerkev. Ko so se barbarski narodi prosuli po Evropi, civilizovala jih je cerkev!

Dokler je imela cerkev kaj upliva na socialne razmere, ni bilo še proletarijata. Proletariat je komaj sto let star! Revolucija ga je porodila in ga množila. Brezverski kapitalizem je provzročil milijone proletarcev, ki so sedaj močna armada socializma, ter bi ta gotovo propal, da nima istih. (Zvršetek pride.)

Politični pregled.

K položaju. Kdor ljubi igre, v katerih treba vztrajnosti in potrpežljivosti, ta je letos na dobrem, našel je — kakor se pravi — svoj račun. To se vam položaje spreminja kakor v kalejdoskopu — sleherni hip vidimo drugo sliko našega političkega položaja. Kar se je večeraj trdilo v tonu najglob-

ljege prepričanja, to danes že ni več res. Tako se godi vse to leto. Koliko je bilo letos ugibanja, koliko kombinacij in koliko prorokovanja, ne da bi se bila uresničila niti jedna pičica od vsega tega.

Kdor se letos ni naveličal »politike«, ta mora imeti res uprav angeljsko potrpljenje.

Isto se je ponavljalo tudi sedaj o pogajanjih grofa Thuna z nemškimi strankami in se ponavlja o večerajšnjih pogovorih z zastopniki nemške katoliške ljudske stranke. Vse ugiblje sem in tja, ali nihče ne ve ničesar pozitivnega: da-li so se pogajanja z Nemei definitivno razbila ali se bodo nadaljevala? (Vsaj izjava liberalnih veleposestnikov pušča jedna vrata odprta za nadaljevanje.) Da-li se skliče državni zbor ali ne? Da-li hoče grof Thun nadaljevati Sisifovo delo poskusov v parlamentu, ali si pomore absolutizmom? Kako nalogo je prisodil katoliški ljudski stranki?

Da, o tej je mnogo govora te dni! Jedni jej prisojajo veliko nalogo posredovanja, drugi jo cenijo niže ter menijo, da jej je grof Thun dal le na znanje svoje namene, tretji pa jo devajo pod nič, češ: ta bi bila zadnja med vsemi strankami, ki bi mogla posredovati.

Tako imajo vsak svoje menenje; ako pa seštejemo vse, kar vedo vsi skupaj, dobimo pa le veliko okroglo — ničlo.

A to pa vemo mi prav za gotovo, da se Nemei temeljito motijo, ko zahtevajo od vlade, da naj ona posluša le njih želje, ako hoče privedi do sprave med Nemei in Čehi. Toda za spravo treba navadno dveh, onih dveh namreč, ki se hočeta spraviti. Ali drugače rečeno: v tem slučaju treba poslušati tudi, kaj pravijo Čehi. Iz vseh izjav Nemeev pa zveni, kakor da se mora vlada z njimi pogajati, Čehom pa — diktirati. Na ta način seveda ne pridemo do sprave. Ravno danes čitamo v listih, da Čehi predložijo vladi spomenico, v kateri izjavljajo, da ne privole več v nikakoršne nadaljnje koncesije ter da ne privole, da bi se jim kaj odvzelo od onega malega, kar se jim je dalo jezikovnimi naredbami.

Kdor postopa tako, kakor postopajo Nemei, ta kaže le, da sprave — noče! Neki odlični nemški konservativci da je izrekel te dni svoje začudenje, kako da so mogli Nemei odbiti Thunov načrt, ko je istega vendar izdelal mož, ki je Nemei po rodu in političkem mišljenju: sekejski načelnik Klein! In ko so že leta 1800 Nemei sami na pogajanjih na Dunaju privolili v marsikaj, kar je sedaj obseženo v načrtu grofa Thuna?!

Ti ljubi Bog, kako najiven je ta mož. Grofa Thuna načrt misli brzkone na spravo, ki bi slovela na medsebojnih koncesijah, Nemei pa si mislijo spravo po njih lastnem diktatu. Na ta način seveda morajo odkloniti vsaki načrt za spravo in naj ga je izdelal Bismarek sam!

O izgrelih v Galiciji. Tendencija, tendencija, povsodi tendencija. Tudi v sodne dvorane zanaša židovsko liberalno časopisje svoje namene. Sosebno par dni sem so kaj tendenciozna vsa poročila v listih o razpravah proti izrednikom v Galiciji. Namen pa je, da bi uverili svet, da v Galiciji ni najmanjšega povoda za mržnjo proti Židom ter da so le verska netolerancija, brezvestnost antisemitskih agitatorjev in zloba vrgli bakljo nemira med poljske kmete.

Poročila pravijo, kako da prihaja sedaj na dan, kako da so tuji agitatorji hujskali kmete, kako je bilo vse organizovano, kako so videli sedaj tu sedaj tam gosposki oblečenih gospodov, ki so lagali kmetom, pripoveduj jim o izmišljenih grozotah, ki jih počenjajo Židje itd. itd. — Čudno, da oblasti niso mogle ujeti niti jednega teh »gosposki oblečenih« nepoznancev, ko so bili vendar vsi njih organi po koneu!

E pojte no! Tistega agitatorja seveda ni moči ujeti, ki je hodil okoli, ne v gosposki obleki, ampak nag, grozen, ki je razburil sicer apatičnega kmeta v Galiciji in ki se imenuje: neopisna beda — lakota! Tega aretirajte in one izženite, ki so privedli tega agitatorja v deželo, pa bodele videli, da bode mir!

Sic transit gloria mundi! Ravno, ko se nemškoliberalna glasila postavljajo v pozituro, hočeča igrati ulogo diktatorjev v Avstriji, prihaja iz Prage vest o likvidaciji nemškoliberalne stranke. Ali je bilo še kedaj stranke, ki bi z manjo opravičenostjo hotela igrati ulogo oblastneža?

Iz Prage prihaja namreč vest, da vodstvo liberalne stranke na Češkem razpada, da že razpušča svojo pisarno, da je že odpovedalo pisarniške prostore, da je že odpovedalo pisarniškega ravnatelju svojemu. Ali treba vedeti, kaj je bila nekdanja ta stranka, da moremo umeti, kaj pomenja nje abdikacija. V pražkem kazinu — in ne na Dunaju — se je dočela avstrijska politika, v pražkem kazinu so se imenovala in odstavljala avstrijska ministerstva. Nisti še prav minoli dve desetletji od onih časov, ko so avstrijski ministri morali paziti, kaj hočejo in kaj žele gospodje, ki so tiščali glave skupaj v pražkem kazinu. Ti časi so minoli, danes likvidujejo gospoda in veseli nemškonacionalni dediči se že smejejo pred vratmi. Neki nemškonacionalni list že zahteva namreč, naj nemškoliberalna gospoda ne razpuščajo samo svojega vodstva, ampak naj — položijo tudi mandate! Zahteva se torej popolna abdikacija. Sic transit gloria mundi!

Minola je slava stranke, ki je bila liberalna po imenu in brutalna po svojih dejanjih, ki je govorila o napredku, a v praksi ni dovoljevala drugim, niti da bi dihal. In kakor se ruši ta anakronizem, tako se mora porušiti v Avstriji še marsikaj, kar ni naravno, in ni pravično. Do tega pride, naj se že Nemei spuščajo v kaka pogajanja ali ne!

Iz nemške države prihajajo značilna poročila. Niso še minula tri desetletja, odkar so vse države in državiče nemške prelivale kri na francoskem bojišču, a sedaj se jim ona kri strja v spone. Vzlasti mnogokatera dinastija nemška se gotovo kesa danes, da je pomagala graditi državo pruskega militarizma in pruske oholosti. V tem pogledu je jako značilna naslednja dogodbica, ki vzbuja zgledavanje po vsem svetu.

Otroci vladarja kneževine Lippe-Detmold so se potožili očetu, da jim straže ne skazujejo časti, kakoršna jim gre. Vladar kneževine, grof Ernest Lippe-Biesterfeld se je obrnil radi tega do zapovedujočega generala, a poslednji mu je odgovoril osorno, da on vsprejema ukaze samo od najvišega poveljnika vojske v Berlinu.

Na to je grof Lippe-Biesterfeld pisal pismo cesarju Viljelm, v katerem je poslednjemu razložil vso stvar. A cesar — mu je dal nastopni, za položanje nemških državie jako značilni odgovor: »Moj general je dobil nalog, dati vladarju, kar vladarju gre. Sicer pa ne bodem trpel, da se z menoj govori v takem tonu, v kakoršnem je pisano pismo. Viljelm II. Imperator-Rex.«

Tako govore v Nemčiji z — vladarji!

Grof Lippe-Biesterfeld je priobčil stvar drugim vladarjem vseh zvezanih držav nemških.

Domače vesti.

Umrovljenje. — Dvorni svetnik na namestništvu tržaškem, Anton Kreklich pl. Treuland, je stopil v pokoj. V pripoznanje njega zasluga v mnogoletnem zvestem službovanju mu je podelilo Njegovo Veličanstvo komturni križ Fran Josipovega reda.

Občni zbor „Tržaškega Sokola“ bode prihodnjo soboto ob 9. uri zvečer v »Del. podp. društvu«. Bratje člani se pozivljajo na mnogobrojno udeležbo, ker bode dati direktivo novemu odboru za postopanje o raznih vprašanjih, ki so življenske važnosti za to naše društvo.

Za družbo sv. Cirila in Metoda »Slavaši« so nabrali pred časom na neki zabavi 2 kroni 40 stot. in ne 3 krome 40 st., kakor je bilo objavljeno večeraj po pomoti.

Za spomenik Prešernu. Na veselici abiturijentov, ki se je vršila minolo nedeljo v Barkovljah je bilo skupljenih za Stritarjevo pesem 31 kron 30 st. Dijaki na tukajšnjem gimnaziju so nabrali med seboj ob zvršetku šolskega leta 24 k.

Umrla je večeraj gospa Ivana Pavlovič, mati čestite in jako čislane narodne rodbine tržaške. Ta rodbina ima velikih zaslug za razvoj slovenskega petja v Trstu, kajti štirje člani te rodbine — dve dami in dva gospoda — delujejo toli vstrajno in požrtvovalno v našem »Slov. pevskem društvu«, da jim je malo izgledov mej peveci našimi. Tej čestiti rodbini izrekamo odkrito sažalje na britki izgubi, ki jo je zadel.

Pogreb gospe Pavlovičeve bode jutri o 5. uri popoldne od hiše žalosti v Škorklji št. 212.

Vabilo na občni zbor »Kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolico«. Ker se zaradi nesklepnosti imenovani občni zbor ni mogel obdržavati minole nedelje dne 10. t. m., priredi »Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico« svoj občni zbor v nedeljo dne 24. t. m. in sicer v prostorih »Slovanske čitalnice« v Trstu ulica S. Francesco števil. 2. I. nadstr. Ta dan se bode vršil občni zbor ob vsakem številu udeležencev. Opozoriti pa moramo častite družbine člene in druge prijatelje domačega kmetijskega gospodarstva, da pridejo na dnevni red poleg že označenih oficielnih točk tudi še nekatera zelo zanimiva tržaško kmetijska vprašanja. V interesu vseh, za kmetijski napredek na tržaških tleh zares zanimajočih se tržaških kmetovalcev je torej, da se tega občnega zbora udeleže v čem večem številu.

ODBOR

»Kmet. in vrt. družbe za Trst in okolico«.

Odbor »Kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolico« bode imel svojo redno sejo v petek dne 22. t. m. ob 7. uri zvečer v svoji pisarni, ulica Geppa št. 14. I. nadstropje.

Mučenje živalij v Trstu. — Pišejo nam: V nobenem večem mestu širne Avstrije se morda ne postopa tako okrutno z ubogo živino, kakor tukaj v Trstu. Kuretnino n. pr. ne nosijo ženske s trga ali na trg nikoli drugače, nego z glavo navzdol. To pa na tako naravnost nečloveški način, da dostikrat že mejpotoma polomijo ubogim živalim noge. O tem niso naše okoličanke nič boljše, nego mestne »dame«. Človek se mora kar čuditi, kako morejo biti sicer mehkočutne ženske, tako nevsmljane, da se niti ne menijo za to, koliko muk da prizadevajo ubogim živalim, s takim ravnanjem svojim. Uboge živali vendar niso zakrivile ničesar! — Veliki trpini so v Trstu tudi dolgouhi — osli. Pogosto lahko opazujemo, kako mora ta revež, privezan čisto na kratko, čakati na žgočem solneču na svojega gospodarja. Še večkrat vidimo s tovari preobloženo žival, na vrhu pa sedi nje lastnik, ki jo priganja hudimi udarci. Redarji pa mirno gledajo vse to, mesto da bi energično postopali proti mučenju živalij, katero je po zakonu prepovedano. — Pravični se usmili tudi živine.

Iz Št. Petra na Krasu nam pišejo: V bližnjem in vsikdar simpatičnem nam Knežaku je napravilo tamošnje tamburaško in pevsko društvo »Pivka« veselico. Nastopilo je v prvič pred občinstvo. Pridnost in navdušenje za stvar premore mnogo, in gospod Borštnik, učitelj v Knežaku, je napravil iz domačega, večinoma priprostega osebja, kaj dober mešan zbor, katerega vspeh je bil v nedeljo popolen, toliko v tamburanju kolikor v petju. Preciznost in disciplina v zboru ste si odlikovali. Mi smo bili presenečeni in občinstvo je ploskanjem dajalo duška svojem veselju. Vse je bilo dobre volje; k temu je seve pripomogla dobra postrežba v gostilni. — Čučekova gostilna je na jako dobrem glasu, ali prav vseč nam je bila tista domača poštenost, katero se, žalibog, pogreša včasih o priliki veselice. Tukaj pa je bilo vse, pijača in jedila, fino in cene po navadi nizke. — Na eni strani dobro petje in tamburanje, na drugi dobra postrežba; ni bilo torej čuda, da je bila vsa veselica v zadovoljnost vsem.

Čul sem, da je veselica dobro izpala tudi v gmotnem oziru, da je bilo čistega dohodka 62 gl., kateri se porabi v društvene namene. — Čestitamo društvu »Pivka« na toli srečnem početku.

Na e. k. pripravniel za srednje šole na Proseku bilo je koncem minolega šolskega leta 24 učencev.

Izmed teh sta dovršila razred z odliko Anton Kobal iz Unee, bivajoči v Sv. Križu in Arminij Molé iz Kanala, bivajoči v Sežani; nadalje je dobilo prvi red 14 učencev in 8 učencev je dovršilo razred s slabim uspehom.

Prihodnje šolsko leto začne dne 16. septembra t. l.

(Radovedni smo, da-li pojde kateri teh učencev, ki so srečno dovršili pripravniico na Proseku, na srednje šole. Op. uréd.)

O detomoru v Banih, o katerem smo sporočili včeraj smo doznali še nastopno: Kmetica Marija Malalan je bila v blaženem stanju. V ponedeljek minolega tedna je šla na polje, kjer je hotela prestopiti neki jarek a se jej je spodtaknilo ter je padla. Bilo vsled padea in pretresa, bilo tudi iz strahu: žena je porodila dvojčka, ali mrtva. Iz

nevednosti hotela je prikriti vso stvar ter izkopala luknjo z motiko, ki jo je imela seboj in je zagrebala mrtva deteta. To je povedala potem lastnemu možu, mož drugim in tako dalje, da je tako doznala tudi žendarmerija, ki je potem obvestila oblastnijo. Došla komisija je spoznala, da je resnica, kar je izpovedala žena in je niso niti zaprli radi tega. Mogoče pa da bode kaznovana, ker je zakopala otroka na nedovoljenem mestu, kar je proti zdravstvenim predpisom.

Deklel rešen iz smrtne nevarnosti.

11letna Emilija Deklič in njena 17letna sestra, bivajoči v ulici Solitario št. 19. sta prišli včeraj v kopelj pri svetiljki. Mlajša sestra je že preplavala ograjo kopelji in v jeden hip je zginila z površja. Starejša sestra, videča to, je začela upiti, vsled česar je prihitel čuvaj kopelji ter je izvlekel deklico iz vode še o pravem času in jo tako rešil skoro gotove smrti.

V istem kopalšču se je včeraj pripetila še druga nesreča. 15letna Leopoldina Jeruzina, bivajoča v ulici Belpoggio št. 4. spravila se je na tram, ki ograja kopelj. Vsled njenega sunka se je tram zganil in ona, zgubivši ravnotežje, je padla v vodo. Ker ne zna plavati je tolkla in mahala z rokami po vodi. V tem pa je že prihitel čuvaj in jo je zvelkel na kopno.

Mrtev je bil najden včeraj pop. ob 6. uri 44letni dinar Danev Matevž z Grete in sicer pri trdnjavi Krešič. Našel ga je neki gospod. Sodi se, da je umrl vsled delirija tremens. Na lice mesta so prišli pol. oficiel Hasek z pol. inšpektorjem in stražarji.

Žalostna vest. — Na francoskem parniku »La Bourgogne« ki se je potopil dne 4. julija na potu iz Amerike v Evropo, je bilo tudi 10 Slovencev, ki so se vsi pogubili. Mej istimi je bil tudi župnik Anton Hodnik, ki je bil na poti domov na Krško. To žalostno vest smo posneli iz »Glasa Naroda«, izhajajočega v New-Yorku. Na rečni ladiji je bilo 800 oseb, a rešilo se jih je samo 200.

Zginila je 14letna Ljudevika Celigoj in sicer ni znati zanjo že od 6. t. m. Njena mati, žena kakih 40 let, jo išče po mestu zastoj že par dni.

Zblaznel je včeraj 44letni Mihajl S. iz Postojne, vratar neke hiše v ulici Pesce. V tem stanju je začel razbijati tako, da je vse hitelo gledat, kaj se godi. Redarji so ga odvedli na policijo, kjer je začel revež plesati in je namigoval tudi drugim, naj store isto. Jasno je bilo sedaj vsem, da revež nori. Odvedli so ga v bolnišnico v oddelek za blazne.

Nezgode. Predvčerajnjem zjutraj je prišlo slabo 42letnemu težaku Jakobu Delin v ulici Cordaiuoli. Sproveden je bil na zdravniško postajo.

Starka Marija Liposic se je spodtaknila pred sinoči ob 7. uri, idoča po Barrieri, ter se je ranila na obrazu.

Isto se je zgodilo 43letni Mariji Zamant na njenem domu v Škednju hšt. 435. Zvenila si je levo roko. Šestindvajsetletni težak Ivan Leban se je včeraj zjutraj hudo ranil v desno roko pri mašini za rezanje slame. V nekem kamenolomu si je pokvaril levo roko 25letni delavec Ivan Furlan z Opčin št. 35. Včeraj precej po poludne je prišel v Trst 35letni Anton Celiger iz Št. Petra z vozom, naloženim vežnji lesenih obročev za prodaj. Vozečemu po mestu vsulo se je nanj nekaj teh vežnjov, ki so ga hudo ranili na obrazu in na levem očesu.

Vsi ti so se zatekli za pomoč na zdravniško postajo.

Poskus samomora. Josipina B., bivajoča v ulici Olmo, se je hotela minole nedeljo vreči skozi okno. Nekatero ženske so jo prijelo še pravi hip in jo povlekli v sobo. Vzrok temu činu so bile družinske razmere.

Zblaznela je predvčeraj 55letna Marija W., bivajoča v ulici Pozzo del Mare. Prišla je ob 9. uri uri na postajo pri Sv. Andreju in tam je zapazil neki redar po njenem vedenju, da je morala revica zblazneeti. Odvedena je bila v blaznico.

Iz-pred soaisča. 19letni težak Just Micoli je ulomil dne 26. maja v pisarno tvrčke Hahn-Kalmus, kjer je odprl nekatero miznico in ukradel iz istih jedno uro in nekoliko znamk in kolekov. Zasačen je bil na tatvini. Na predvčerajšnji obravnavi je bil obsojen na pol leta zapore.

Včeraj je stala pred sodiščem ona deklica Marija Ilvar, ki je bila smrtno ranila dr. Bechtingerja zdravnika na Proseku. Obsojena je bila na

osem mesecev ječe radi težkega telesnega poškodovanja.

Policijske vesti. — Aretirani so bili: Danes zjutraj ob 5. uri Ferdinand V. v ulici Solitario, ker je izgnan iz Trsta; 18letni zidar Dragotin danes zjutraj ob 8. uri v Barkovljah radi pomanjkanja sredstev; sinoči ob 6½ uri v ulici Vlenna težak 38letni Mihajl P. iz Trsta radi ne navadnega razgrajanja. Razžalil je tudi redarje.

Koledar.

Danes v sredo 20. julija: Marjeta, dev. m.; Elija, prerok. Jutri v četrtek 21. julija: Danijel prer., Julija dev. Solčni: Izhod ob 4. uri 4 min. Lunin: Izhod ob 5. uri 40 min. Zahod " 8. " 8 " Zahod " 8. " 35 " Ta je 30. teden. Danes je 200. dan tega leta, imamo torej še 165 dni.

Iz pisem Božene Némcové.

Poroča A. Dermota.

Dr. Čeněk Zíbrt je v julijevem zvezku časopisa »Květy« priobčil več pisem češke pisateljice B. Némcové, katere je pisala slavnemu češkemu žurnalistu Karlu Havlíčku, podjetnemu in priznanemu založniku Jaroslavu Pospíšilu, d.ru Janu Palackemu, sinu slovečega »očeta naroda«, d.ru J. E. Purkinu, znamenitemu češkemu učenjaku-fiziologu, in M. Majarju-Ziljskemu, znanemu slovenskemu rodoljubu.

Poslednjemu je pisala med drugimi i sledeča tri zanimljiva pisma, katera sem prevzel iz češčine, in v katerih se spoznava kolikor toliko pisateljice B. Némcové blagi, ljubeznivi značaj, njeno navdušenje za slovanstvo in za slovenstvo posebej — kakor tudi razmerje M. Majarja-Ziljskega do češke literature v 1857. l.

Ker se nam je B. Némcová tako priljubila s svojo prekrasno »Babičko« in drugimi, Slovincem tudi že znanimi povestmi, pač zasluži, da se zanimljemo i za njeno korespondenco, katero objavi menda vso dr. Zíbrt v časopisu »Český lid« in v kateri se nam v celoti pokaže vsa njena velikost.

I.

Njega Blagorodju gospodu Mayerju, župniku v Gerljah.

Blagorodje!

Zahvaljeva je prijazen slučaj, kateri je mojega moža seznanil z Vašim blagorodjem, hočem i jaz porabiti to priliko in Vaše blagorodje presrečno pozdraviti kakor odkritosrečna prijateljica slovenskega naroda in vseh njegovih braniteljev, v katerih vrsto — kakor vem že izdavnica — se mora prištevati i Vaše blagorodje. Gospod dr. Lambl mi je večkrat govoril o Vas in zelo ga je veselilo slišati, da ga niste pozabili ter da mu sporočate pozdrav. Tudi on Vas prijateljski pozdravlja in se priporoča Vaši prijaznosti.

Ne morem si kaj, da ne bi o tej priliki izrazila prošnje, katere izpolnitev pa popolnoma prepuščam le času, ko utegnete Vi in izvolite odgovoriti. V »Časopisu Českého Museum« je v štirinajstega letnika tretjem zvezku članek »O upjorech i vid'mach«, kjer se pripoveduje med drugim, »da se na Koroškem upir ali upjor imenuje Vedraestrygon in v ženskem spolu pijavica?« Jako bi Vas prosila torej, ako mi morete kaj natančnejega sporočiti o ti ljudski vraži. Kako si upirja prav za prav predstavljajo, kaj si pripovedujejo o njem, iz česa nastaja upir ali upirica. Ne vem sicer, če se Vaše blagorodje peča s takimi stvarmi, in če Vam to ne bode nadležno; če je temu tako, pa prosim, da se brez okoliščin ne ozirate na mojo prošnjo. Jaz zbiram narodne pravljice, običaje in vraže in tu moram jemati seveda kakor čebela iz raznih kelihov.

Jako rada bi si tudi ogledala Vašo, kakor čujem, razkošno dolino, toda okolnosti človeku ne dovolje vselej delati, kakor si želi. Zastran vseslovenskega slovarja g. Šumanskega Vam ne morem več poročati, nego, da ga doslej še nič več ni izšlo nego reklamna pola. Ako izvolite kaj zahtevati iz Prage, kar se tiče literarnih stvari, Vam vselej postrežem prav rada, kadar se hočete name obrniti. Zavoljo g. Jezbere Vam odgovorim pozneje; doslej ne vem nič natančnega, kdo in kje je. Ostalo ukrene moj mož.

Priporočuj se Vaši prijaznosti

ostajam s spoštovanjem
B. N.

Pragi, 1. aprila 1857.

II.

Blagorodje!

Ne morem si kaj, da ne bi, ko Vam piše moj mož, priložila listka in ga Vam priporočila v prijazen spomin. Kakor se midva spominjava na Vas, istotako, mislim, da se i Vi časih spominjate naju.

Veseliha sem se, da napišete članek o »Kresu« v Musejnik¹⁾, a doslej se to še ni zgodilo. Ne dvomno imate svoje vzroke za to, morda i mnogo posla, toda upamo, da to vendar spišete. Slovesnost žegnancie, katero sem dala v Musejnik, kakor mi je to mož poslal po Vašem naročilu, je zelo ugajala ne le na Češkem, ampak tudi na Moravskem, kjer so že predlagali, da bi se lahko uvele take slovesnosti zaradi njih plemenitega značaja. Ako Vaše blagorodje ne pišete tako lahko češki, le pišite slovenski; kar se tiče popisa, bi se prevrel v češčino, drugo pa itak mora ostati v izvornem jeziku, kakor naslovi in pesmi. Slavonei tudi slavé Kres, na Slovaškem imenujejo to slovesnost »Jana púlit«, »Vajáno«. Le lotite se, blagorodni gospod, tega dela in zbirajte vse in pišite takoj in izdajte; za to ni nihče sposobnejši od Vas; in ko bi se tam v Vas ne moglo objaviti, izda se tu. Jaz sem že dovršila slovaške povesti, sedaj bode sledil prevod srbskih, nekaterih hrvaških in slovenskih. Tudi maloruske imam obljubljene v rokopisu. Slovenskih seveda nimam drugih, nego kar jih je v Bčeli od l. 1852. in tiste majhne, katere Ste mi poslal Vi, katere sem prevela za časopis »Škola a Život«, pa jih vendar uvrstim v zbirko. V 4.—5. številki letošnjega »Nevena« so krasne pravljice iz staroslovenskega bajeslovja od Trdine o stvarjenji sveta, človeka, o vesolajnem potopu in o svetem Kurentu. Ako nimate »Nevena«, pišite mi, in jaz ga Vam pošljem. Iz Slavonije sem prejela zanimljivih stvari o vilah, v katere ljudstvo še sedaj trdno veruje. Deklice hodijo tam z »Lado«! Prosim Vas, izvolite mi naznaniti, kje lahko dobim slovenskih pravljice; »Bčele« bi morda lahko dobili iz Muzeja, za druge knjige pa ne vem. Izdati hočem tudi otroške pravljice, popevke in igre za starost od 6.—8. do 12-leta, nabiram pripomočkov, ker hočem, da bi bilo vse-slovansko. Tudi od Vas imam krasnih prispevkov, toda, kadar boste še imeli kaj takega, kar bi ugajalo za tako zbirko, blagovolite se me spomniti.

Ali Ste čital o sedaj važnem vprašanji med učenjaki: »Ali je pisal Ciril v cirilici ali v glagolici?« Ako nimate, kar se je pisalo o tem, Vam srčno rada pošljem; tudi »Slovo o plku Igorovč«, izdano s pojasnili od pšr. Hattale, če ga nimate. Želeča Vašemu blagorodju neprestanega zdravja in veseleča se odgovora, priporočam se laskavi Vaši prijaznosti ter ostajam

z vsem spoštovanjem udana

Božena.

(Pride še).

¹⁾ Časopis Českého Museum. Op. prel.

Zadnje vesti.

Madrid 20. Listi javljajo, da se iz različnih strank snuje opozicija proti vladi radi začasnega zaustavljenja konstitucionalnih pravic.

Madrid 20. Listi pišejo, da so se ministri čudili, da je general Toral vso provincijo Santiago de Cuba pritegnil v predajo. Od generala Blanco so se zahtevale podrobnosti, ki se predlože najvišjemu vojnemu sodišču. Kakor javlja »Imparcial«, so se izjavili nekateri ministri, da so pogoji Zjedinenih držav tako trdi, da bi bilo bolje nadaljevanje vojno, nego pa mir.

Dunaj 20. O večerajšnji konferenci minister-skega predsednika z zastopniki katoliške ljudske stranke se ni izdal nikak oficijelni komuniké, marveč se je sklenilo — kakor poročajo listi — varovati strogo tajnost.

Lvov 20. »Dziennik Polski« poroča, da se je med ministerskim predsednikom grofom Thunom in zastopniki katoliške ljudske stranke doseglo sporazumljenje za urejenje jezikovnega vprašanja na Češkem in Moravskem.

Dunaj 20. »N. Fr. Presse« pravi, da grof Thun ni povabil na konferenco ni Italijanov ni Jugoslovanov. Oporeka se vesti, da grof Thun misli vnovič povabiti Čeha in konservativece.

Praga 20. »Narodni Listy« priobčujejo članek, ki govori o bližnji krizi v ministerstvu. Grof

Thun da si je priredil načrt, od katerega je odvisna usoda ministerstva. Kritični trenotek se bliža orjaškimi koraki.

Praga 20. »Narodni Listy« priobčujejo neko pismo razkralja Milana iz leta 1893. kraljici Nataliji. V tem pismu pravi Milan, da hoče izpovedati vse odkrito in pošteno in potem da si vzame življenje. Kraljica je prijavila to v Petrograd, vsled česar je car poslal Milanu 4 milijone frankov s pogojem, da poslednji nikdar več ne stopi na srbska tla.

Pariz 20. Prijatelji Zole zagotavljajo, da isti ni zapustil Francoske. Skriva pa da se v ta namen, da mu ne morejo dostaviti ukaza, ki odreja, da je Zolo odvesti v zapor.

Pariz 20. Listi zagotavljajo, da je Zola odpotoval v inozemstvo. Jedni trde, da je odpotoval v Bruselj, drugi pa v Lucerno v Švici.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 19. julija. (Izvirni brzovjav.)

Pšenica za julij 82³/₄ (včeraj 82¹/₂), za september 73⁵/₈ (včeraj 72¹/₄), za december 73¹/₄ (včeraj 72¹/₈), koruza za juli 37 (včeraj 37), za september 38 (včeraj 38) mast 585 (včeraj 585).

Podpisana družina naznanja tužnim srcem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je danes v Gospodu zaspala nje ljubljena mati, oziroma tašča, gospa

Ivana Pavlovič,

previdena svetotajstvi za umirajoče. Pogreb bode v četrtek dne 21. t. m. ob 5. uri pop. iz hiše žalosti, Škorklja št. 212.

V Trstu, 19. julija 1898.

Družina Pavlovič.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za september 8:33 do 8:35. Oves za spomlad ——. Rž za september 6:50 do 6:55. Kuruza za maj 1899. 4:30 do 4:32.

Pšenica: ponudbe boljše, povpraševanja ——. Prodaja — met. stot. Vreme: lepo.

Hamburg. Santos good average za september 29:25, za december 29:75, za marec 30:25, za maj 30:50.

Havre. Kava Santos good average za juli 34:75, za november 35:25 frankov za 50 klg.

Dunajska borza 20. julija 1898.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101:70	101:70
„ v srebru	101:65	101:65
Avstrijska renta v zlatu	121:70	121:70
„ v kronah	101:10	101:15
Kreditne akcije	358:75	359:—
London 10 Lsr	119:90	119:90
Napoleoni	9:52	9:53
20 mark	11:75	11:75
100 ital. lir	44:20	44:20

Carl Greinitz Neffen,

Na Corsu št. 33. podružnica Trst. Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo

traverze, zaklepe, železo za kovače in façon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitnega železa,

vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč peči in štedilna ognjišča,

kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne, nagrobne križe in obgrobnje ograje, orodja za vsako obrt.

Pozor!

Novi, fini, dobri svinčniki

„Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične naše družbe — mora biti najboljše kakovosti, da se obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privoljenjem slavnega vodstva nove, fine svinčnike v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, izdelane od prve svetovne firme te stroke: L. C. HARTHMUTH na Dunaju.

Da se udomačijo ti novi, edino dobri svinčniki v vsaki narodni hiši, po pisarnah in šolah in da se moje dobro blago ne zamenja s kakimi slabimi izdelki, izdanimi na ime družbe, zato

zahtevajte, kupujte in v lastno korist rabite le one svinčnike,

ki imajo poleg družbenega imena utisnjeno tudi tovarniško znamko

L. C. HARTHMUTH.

Moje blago je prima-blogo. Le k prima-blagu pritisne firma L. C. HARTHMUTH svojo znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4 in 7 kr. kos: v dvanajstoricah ceneje, prekupovalcem rabat. Zalaga in prodaja

Ivan Bonač,

trgovina s papirjem in šolskimi potrebščinami v Ljubljani.

Založnik priznava najboljših slovenskih razglednih dopisnic v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s podobo nje prvomestnika veleč. g. Tomo Zupana.

Cena za kos 5 kr., 100 kosov 4 gld. franko.

Prevezam naročila za izdelovanje razglednih dopisnic v eni ali več barvah. Prosim, da se mi iz vseh krajev slovenske zemlje, kjer še nimam zveze, pošlje po 10 razglednih dopisnic proti takojšnji odškodnini.

Odvetnik

Dr. Josip Abram

je odprl

svojo pisarno v Trstu

v ulici

S. Spiridione št. 3, II. nadstropje.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste

od sloveče originalne znamke

„Styria“ v Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

Glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.